

Projekt Projekt uchwały Nr 254/16
Data rej. w BSM 22.11.2016
Data skier. do Komisji 22.11.2016
Spodziewany termin sesji
listopad 2016

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2016 r.

w sprawie skargi na bezpodstawne postępowanie Prezydenta Miasta

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 23, zm. poz. 868, 996 i 1579) **Rada Miasta Szczecin, uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę Pana na bezprawne działanie Prezydenta Miasta w zakresie wystawienia tytułów wykonawczych oraz przewlekłości prowadzonego postępowania i prowadzenia korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 03 października 2016 roku Pan zam. w Szczecinie przy ul. złożył skargę (przekazaną 10.10.2016r przez Wojewodę Zachodniopomorskiego) na bezpodstawne wystawienie przez Prezydenta Miasta Szczecin tytułów wykonawczych o numerach SPP/12919/2016 oraz SPP/12920/2016. Skarżący tłumaczył, iż podane w upomnieniach zdarzenia parkowania samochodu miały miejsce bez jego udziału. W tych dniach był on jedynie właścicielem pojazdu, ale nie jego użytkownikiem. Prezydent nie przedstawił mu, na jakiej podstawie stwierdził, że to Skarżący zaparkował pojazd o nr rej. w miejscach Strefy Płatnego Parkowania. W dniu 29.04.2016 roku złożył za pomocą platformy ePUAP reklamację w powyższej sprawie, gdzie jednocześnie zaznaczył, iż nie wyraża zgody na otrzymywanie w tej sprawie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Do dnia 03.10.2016r. nie otrzymał żadnej odpowiedzi, co uznał za pozytywne rozpatrzenie swojej reklamacji. W tym samym dniu okazało się, że odpowiedź na złożoną reklamację została mu jednak udzielona w formie elektronicznej. W efekcie Skarżący podniósł zarzut nie udzielenia odpowiedzi na reklamację w terminie 30 dni od daty jej złożenia oraz bezprawnego wystawienia tytułów wykonawczych. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego na posiedzeniu 17 listopada 2016r. Komisja Gospodarki Komunalnej, Rewitalizacji i Ochrony Środowiska RM ustaliła, że zarzut Skarżącego dot. nieterminowego udzielenia odpowiedzi na reklamację na otrzymane upomnienie nr 421.837 z dnia 11.04.2016r. nie znajduje podstaw do uznania z uwagi na zastosowanie w tej kwestii przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. 1966 nr 24 poz. 151). Żaden z przepisów ww. ustawy nie nakłada na wierzyciela obowiązku udzielania odpowiedzi na pismo zobowiązanego w sprawie doręczzonego mu upomnienia oraz nie przewiduje możliwości wniesienia środka zaskarżenia na upomnienie przesłane przez wierzyciela, ani nie nakłada na niego obowiązku ustosunkowania się stanowiska zobowiązanego. Pomimo tego Wydział Księgowości pismem z dnia 06 maja 2016r. udzielił odpowiedzi stronie Skarżącej, a po ponownej analizie sprawy pisemnie w dniu 03.11.2016 roku przeprosił Pana za zaistniałą sytuację w kwestii prośby dot. wysyłania korespondencji w sposób tradycyjny. Po analizie prowadzonej korespondencji Skarżącego z Urzędem Miasta Szczecina nie można było jednoznacznie ustalić, czy życzy on sobie odpowiedzi na jego pisma w formie elektronicznej, czy też w sposób tradycyjny tj. listownie, ponieważ z jego pism raz wynikało, że tego sobie nie życzy, a innym razem prosił (pismem z dnia 06.05.2016r.) o kierowanie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Podobnie w swojej skardze na Prezydenta Miasta Skarżący poprosił o przesłanie skanów prowadzonego postępowania w formie elektronicznej, a w kolejnym zdaniu już zaprzeczył sam sobie nie wyrażając zgody na powyższy rodzaj korespondencji. Wobec powyższego trudno jest domniemywać, w jakiej formie należałoby ze Skarżącym korespondować. W kwestii zarzutu bezprawnie wystawionych upomnień za postój

w Strefie Płatnego Parkowania bez wniesionej opłaty, Komisja stwierdziła, że obowiązek ponoszenia dodatkowych opłat z tytułu nieopłaconego postoju w strefie płatnego parkowania, został określony w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 460, 774, 870, 1336, 1830). Zgodnie z art. 13 ust.1 pkt 2 przywołanej ustawy, korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat m.in. za parkowanie samochodów na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, ustalonej przez radę gminy. Art. 13b ust. 1 mówi, że opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Natomiast art. 13f, ust. 1 reguluje kwestię poboru opłat dodatkowych za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych obowiązek uregulowania należności, wynikającej z nieopłaconych postojów pojazdu, w strefie płatnego parkowania, spoczywa na właścicielu pojazdu, bowiem mają one charakter niepodatkowanej należności budżetowej o charakterze publicznoprawnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku II SA/Sz 73/10 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku I SA/Po 1852/96, I SA/ Po 876/97 oraz II GKS 1730/11 uznał, że nieuiszczenie opłaty za postój samochodu w tzw. strefie, przez kierującego pojazdem, stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, w którym za zobowiązanego przyjęć należy właściciela pojazdu. Ponadto orzekł, iż „Dłużnik zgłaszając zarzut błędu co do osoby zobowiązanego winien przedstawić dowody wskazujące, że osoba korzystająca z drogi publicznej nie jest tożsama z właścicielem pojazdu. W szczególności może przedstawić umowę użyczenia czy najmu pojazdu samochodowego...”. Reasumując, udostępnienie pojazdu innej osobie, nie zwalnia jego właściciela z obowiązku uregulowania zobowiązań publicznoprawnych związanych z własnością pojazdu. W związku z powyższym, to właściciel pojazdu obowiązany jest uiścić opłatę dodatkową za nieopłacony postój w SPP, a następnie w drodze postępowania cywilnego może żądać zwrotu zapłaconej z tego tytułu kwoty od osoby, której powierzył swój pojazd (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 12.04.2012r. sygn. Akt I SA/Sz 99/12).

Z tych względów skargę należy uznać za nieuzasadnioną.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Komisji Gospodarki
Komunalnej, Rewitalizacji i Ochrony
Środowiska RM

Marek Duklanowski

Marek Stawarczyk

RADCA PRAWNY